Vastine sosiaali- ja terveysvaliokunnalle

Asia: HE 81/2005 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi Kansaneläkelaitoksesta annetun lain, valtiontalouden tarkastusvirastosta annetun lain ja tulotietojärjestelmästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriöltä vastinetta koskien mainitusta hallituksen esityksestä valiokunnalle toimitettuja asiantuntijalausuntoja. Lausuntopyynnössä ei ole yksilöity erikseen kysymyksiä, joten sosiaali- ja terveysministeriö lausuu vastineenaan lausuntojen osalta seuraavaa:

Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada ja käsitellä tietoja

Joissakin sosiaali- ja terveysvaliokunnalle toimitetuissa lausunnoissa pidettiin Kelalle ehdotettuja uusia tiedonsaantioikeuksia liian laajoina tai liian väljästi muotoiltuna. Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että esitetyt uudet ja täsmennetyt tiedonsaanti- ja käsittelyoikeudet ovat olennaisia lainsäädännön vaikutusarviointien ja lain vaikutusten seurannan kannalta. Kansaneläkelaitoksella on oikeus jo nyt saada ehdotuksessa tarkoitettuja henkilötietoja tutkimus- ja tilastointitarkoituksia sekä suunnittelu- ja selvitystehtäviä varten toisiolain ja julkisuuslain perusteella. Tietojen yhdistäminen voimassa olevan sääntelyn prosesseissa on kuitenkin selvästi hitaampaa ja kalliimpaa verrattuna siihen, että Kansaneläkelaitos yhdistäisi tiedot itse ja voisi hyödyntää tietoja välittömästi omassa toiminnassaan. Perustuslakivaliokunta ei todennut lausunnossaan, että nyt ehdotetut tiedonsaanti- ja käsittelyoikeudet olisivat jollakin tapaa ongelmallisia perustuslaissa säädetyn yksityiselämän suojan kannalta.

Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada tietoja Fimealta

Hallituksen esityksessä esitetään, että Kansaneläkelain 2 a §:n 2 momentin 5 kohdassa säädettäisiin Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada esityksessä tarkoitettujen laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamista varten Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskukselta (Fimea) välttämättömät lääkekulutustiedot ja hoitolaitoksissa käytettäviä lääkkeitä koskevat tiedot sekä lääkkeiden saatavuushäiriötiedot. Valiokunnalle toimittamassaan lausunnossa Fimea toteaa, että lääkekulutustiedot sekä hoitolaitoksissa käytettäviä lääkkeitä koskevat tiedot eivät nykyisellään kuitenkaan ole Fimean saatavilla. Jo lausuntokierroksen aikana Fimea huomautti, että sillä ei ole nykyisen lainsäädännön puitteissa

mahdollisuutta saada tietoa hyvinvointialueiden hoitolaitoksissa tapahtuvasta lääkkeiden käytöstä, mutta asian katsottiin korjautuvan lääketietovarantoon liittyvien lainsäädäntömuutosten myötä.

Koska voimassa olevaan lainsäädäntöön ei ole vielä tehty kyseisiä muutoksia, sosiaali- ja terveysministeriö ehdottaa, että kyseisestä lainkohdasta jätettäisiin pois maininnat lääkekulutustiedoista ja hoitolaitoksissa käytettäviä lääkkeitä koskevista tiedoista. Kyseinen 2 a §:n 2 momentin 5 kohta muutettaisiin siis seuraavaan muotoon:

5) *Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskukselta lääkkeiden saatavuushäiriötiedot;*

Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada tietoja Tilastokeskukselta

Hallituksen esityksessä esitetään, että Kansaneläkelain 2 a §:n 2 momentin 9 kohdassa säädettäisiin Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada esityksessä tarkoitettujen laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamista varten välttämättömät tiedot Tilastokeskukselta väestön koulutuksesta, ammateista ja sosioekonomisesta asemasta.

Sosiaali- ja terveysvaliokunnalle antamassaan lausunnossa Tilastokeskus katsoo lakiehdotuksen olevan ristiriitainen tilastolain (280/2004) ja Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetuksen Euroopan tilastoista (EY) N:o 223/2009 kanssa. Tilastokeskuksen mukaan se ei tilastolain nojalla voi luovuttaa tietoja Kansaneläkelaitoksen lakiehdotuksen mukaiseen käyttöön.

Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetuksen Euroopan tilastoista (EY) N:o 223/2009 artiklan 23 perusteella kansalliset tilastolaitokset voivat toimivaltansa puitteissa myöntää käyttöoikeuden sellaisiin salassapidettäviin tietoihin, joiden perusteella tilastoyksiköt on mahdollista tunnistaa ainoastaan välillisesti, tutkijoille, jotka suorittavat tilastollisia analyyseja tieteellisiä tarkoituksia varten.

Lisäksi tilastolain (280/2004) 19 §:ssä todetaan, että sen lisäksi, mitä 13 §:n 1–4 momentissa säädetään, Tilastokeskus voi luovuttaa tieteellistä tutkimusta ja yhteiskuntaoloja koskevaa tilastollista selvitystä varten tunnistetietoineen salassapitosäännösten estämättä tiedot henkilön iästä, sukupuolesta, koulutuksesta, ammatista ja sosioekonomisesta asemasta, jos tietojen saajalla on tietosuojalainsäädännön mukainen oikeus käsitellä näitä tietoja.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa käsityksenään, että ehdotetulle Kansaneläkelaitoksen oikeudelle saada tietoja Tilastokeskukselta ei ole oikeudellisia esteitä.

Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada tietoja Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiöltä

Hallituksen esityksessä esitetään, että Kansaneläkelain 2 a §:n 2 momentin 11 kohdassa säädettäisiin Kansaneläkelaitoksen oikeudesta saada esityksessä tarkoitettujen laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamista varten Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiöltä

välttämättömät opiskeluterveydenhuoltopalveluita koskevat henkilö- ja potilastiedot sekä opiskeluterveydenhuoltopalveluiden tuottamiseen liittyvät kustannus- ja toimintatiedot. Sosiaali- ja terveysvaliokunnalle antamassaan lausunnossa Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö (YTHS) toteaa olevan erittäin tärkeää, että Kansaneläkelaitoksen tutkimusyksikölle annetaan lakisääteinen oikeus saada tarvittavat tiedot suoraan myös alihankkijoilta. YTHS ei pidä tarkoituksenmukaisena, että YTHS:n käyttämien alihankkijoiden keräämät tiedot tulisi kierrättää YTHS:n kautta ennen tietojen luovutusta Kansaneläkelaitokselle. Olisi huomattavasti tehokkaampaa, että alihankkijat voisivat toimittaa heillä olevat tiedot suoraan Kansaneläkelaitokselle. YTHS:n mukaan tietojen luovutuksen välttämättömyyden arvioinnista vastaava taho on syytä mainita selkeästi hallituksen esityksessä ja lopullisessa laissa.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että YTHS:n esille nostamasta asiasta ei ole epäselvyyttä tietosuojalainsäädännön perusteella. Tietosuoja-asetuksen perusteella henkilötietojen käsittelyn osalta YTHS rekisterinpitäjänä määrittelee sen, mihin tarkoitukseen ja millä tavalla henkilötietoja käsitellään. YTHS:n alihankkijana oleva taho, jonka tehtäviin kuuluu henkilötietojen käsittelyä, on tietosuoja-asetuksen 28 artiklan mukainen henkilötietojen käsittelijä. Henkilötietojen käsittelijä käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun. Henkilötietojen käsittelijä toimii rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti ja sen alaisuudessa. Viime kädessä YTHS rekisterinpitäjänä vastaa sille kuuluvien henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuudesta ja muista velvoitteista. Tietojen luovutussääntely kohdistuu aina rekisterinpitäjään, tietopyynnöt osoitetaan rekisteinpitäjälle, jonka on myös ohjeistettava henkilötietojen käsittelijää tietopyynnön perusteella tehtävistä tietojen luovutuksista.

Oikeusministeriön ehdotukset Kansaneläkelaitoksen tiedonsaantioikeuksia koskevaan sääntelyyn

Lausunnossaan sosiaali- ja terveysvaliokunnalle oikeusministeriö esittää valiokunnan harkittavaksi, tulisiko ehdotettavaa Kansaneläkelaitoksen tiedonsaantioikeuksia koskevaa sääntelyä vielä täydentää siten, että tietojen yhdistämisestä, säilytysajoista ja kiellosta luovuttaa yhdistettyjä henkilötietoja edelleen säädettäisiin laissa. Oikeusministeriö perustelee kantaansa muun muassa perustuslakivaliokunnan kannanotoilla lausunnoissaan PeVL 14/2002 vp ja PeVL 30/2005 vp.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunta ei antamassaan lausunnossa todennut hallituksen esityksessä olevan puutteita näiltä osin.

Rekisteritietojen yhdistelystä

Oikeusministeriön lausunnossa mainittu perustuslakivaliokunnan lausunto 14/2002 vp koskee hallituksen esitystä HE 9/2002 vp Kansaneläkelaitoksen toimeenpanemiin etuuksiin liittyviin tietojen saamista ja luovuttamista koskevien säännösten muuttamiseksi. Perustuslakivaliokunta totesi lausunnossaan (s. 5) seuraavaa: ”Esityksen perustelujen mukaan sääntely mahdollistaa väärinkäytön ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi tietojen yhdistämisen muiden sosiaaliturvajärjestelmien etuudensaajia koskeviin rekisteritietoihin. Näin pyritään

saamaan selville esimerkiksi se, maksetaanko päällekkäisiä etuuksia. Tietojen luovuttamisen käyttötarkoitus huomioon ottaen tietojen tällainen yhdistäminen on yksityisyyden suojan kannalta merkittävä toimenpide. Pelkkä perustelumaininta ei siksi riitä rekisteritietojen yhdistelyperusteeksi, vaan tästä tulee säätää laissa."

Perustuslakivaliokunta myös viittasi edellä mainittuun lausuntoonsa Eläketurvakeskuksen tiedonsaantioikeuksia käsittelevässä lausunnossaan (PeVL 30/2005 vp, s. 4). Siinä oli kysymys Eläketurvakeskuksen oikeudesta saada tietoja, jotka ovat välttämättömiä sen valvomiseksi, täyttääkö työnantaja työntekijän eläkelain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa näkemyksenään, että perustuslakivaliokunta edellytti näissä lausunnossaan rekisteritietojen yhdistämisestä säädettäväksi laissa, koska se katsoi *tietojen luovuttamisen käyttötarkoitus huomioon ottaen* tietojen yhdistämistä esityksessä tarkoitettuihin tarkoituksiin (eli sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseen tai työnantajien valvomiseen) olevan yksityisyyden suojan kannalta merkittävä toimenpide.

Kun tietojen luovuttamisen käyttötarkoitus otetaan huomioon, rekisteritietojen yhdistämistä Kansaneläkelaitokselle säädettyjen tutkimus- ja tilastointitehtävien, sekä ennusteiden tekemisen toteuttamista varten ei voida pitää samalla tavalla yksityisyyden suojan kannalta merkittävä toimenpiteenä, kuin esimerkiksi tietojen yhdistämistä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämistä varten. Tutkimus- ja tilastointitehtävissä tai arviointien ja ennusteiden laatimisessa ei koskaan tarkastella erikseen yksittäisen henkilön henkilötietoja, vaan yksittäisiä henkilöitä koskevia tietoja käsitellään aina osana laajempaa tietojoukkoa. Kansaneläkelaitoksen on kuitenkin saatava esimerkiksi tutkimuksen kannalta välttämättömiä tietoja henkilötasoisina siksi, että pystyttäisiin tutkimaan etuuksissa tapahtuvien muutosten vaikutusta yksilöiden ja perheiden sosioekonomisiin tilanteisiin. Näin ollen sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että nyt tehdyssä Kansaneläkelaitoksen tiedonsaantioikeuksia koskevassa lakiesityksessä ei ole tarpeen säätää laissa rekisteritietojen yhdistämisestä. On lisäksi huomattava, että Terveyden- ja hyvinvoinninlaitokselle on säädetty varsin samankaltaiset tiedonsaantioikeudet, kuin nyt ehdotetaan säädettäväksi Kansaneläkelaitokselle. Laissa Terveyden- ja hyvinvointilaitoksesta (668/2008) ei myöskään ole erikseen säädetty rekisteritietojen yhdistämisestä.

Tietojen säilytysajoista säätäminen

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunta ei lausunnossaan edellyttänyt, että Kansaneläkelaitoksen tutkimus- ja tilastointitehtäviä varten saamien tietojen säilytysajoista tulisi säätää laissa erikseen. Myöskään sosiaali- ja terveysministeriö ei pidä tätä tarpeellisena.

Oikeusministeriön lausunnossa viitattujen perustuslakivaliokunnan lausuntojen antamisen jälkeen säilytysajoista on säädetty tiedonhallintalaissa (906/2019). Tiedonhallintalain 5 §:n mukaan tiedonhallintayksikössä on ylläpidettävä sen toimintaympäristön tiedonhallintaa

määrittelevää ja kuvaavaa tiedonhallintamallia. 5 §:n 2 momentin mukaan tiedonhallintamallin on sisällettävä tiedot mm. tietojen säilytysajoista, sekä tietoaineiston arkistoon siirtämisestä, arkistointitavasta ja arkistopaikasta tai tuhoamisesta. Lisäksi lain 21 §:ssä säädetään, mitä säilytysaikoja määritettäessä on otettava huomioon, jos tietoaineistojen tai asiakirjojen säilytysajasta ei ole säädetty laissa. Nämä tiedonhallintalain säännökset ovat Kansaneläkelaitosta sitovaa sääntelyä. Nyt käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen jaksossa 4.2.5 on myös viitattu tähän voimassaolevan lainsäädännön Kansaneläkelaitosta velvoittavaan sisältöön.

Tietojen edelleenluovutuskiellosta

Lausunnossaan sosiaali- ja terveysvaliokunnalle oikeusministeriö esittää valiokunnan harkittavaksi myös, tulisiko kiellosta luovuttaa yhdistettyjä henkilötietoja edelleen säätää laissa.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että ehdotetun Kansaneläkelain 2 a §:n 3 momentissa on esitetty säädettäväksi kielto luovuttaa henkilötietoja edelleen. Kyseisessä momentissa todetaan, että edellä 2 momentin nojalla kerättyjä tietoja ei saa luovuttaa käytettäväksi yksityishenkilöä koskevassa etuusasioiden käsittelyssä eikä muussa vastaavassa hallinnollisessa päätöksenteossa.

Jos sosiaali- ja terveysvaliokunta katsoo tarpeelliseksi täsmentää kyseisen luovutuskiellon sisältöä, kyseisen 3 momentin voisi muotoilla seuraavasti:

”Edellä 2 momentin nojalla kerättyjä tietoja ei saa luovuttaa käytettäväksi yksityishenkilöä koskevassa *etuusasioiden käsittelyssä, hallinnollisessa päätöksenteossa, eikä muussa vastaavassa asioiden käsittelyssä.”*

Kansaneläkelaitoksen päätösten sähköisestä tiedoksiannosta

Kansaneläkelaitos toteaa sosiaali- ja terveysvaliokunnalle esittämässään lausunnossa, että sähköistä tiedonantoa koskevalta osaltaan nyt tehty ehdotus Kansaneläkelaitosta koskevan lain muuttamiseksi on liitännäinen parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä olevaan sähköisestä asioinnista annettua lakia koskevaan muutosehdotukseen. Kyseinen ehdotus sisältyy esitykseen sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 124/2025 vp). Kyseisessä lakiesityksessä lait ehdotetaan tulemaan voimaan 12.1.2026. Kela ehdottaa, että esitetty Kansaneläkelaitosta koskevan lain 20 a § tulisi voimaan yhtä aikaa sähköisestä asioinnista annetun lain muutoksen kanssa.

Tämän perusteella sosiaali- ja terveysministeriö ehdottaa, että ehdotettu voimaantulosäännös muutetaan kuuluvaksi seuraavasti:

> Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 1.1.2026. *Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 20 a § tulee kuitenkin voimaan vasta 12.1.2026.*

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Oikeusministeriön ehdotus Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 24 §:n muuttamiseksi

Oikeusministeriö toteaa lausunnossaan sosiaali- ja terveysvaliokunnalle, että voimassa olevan Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 24 §:n muutoksenhakusäännös sisältää sääntelyä, joka on oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain voimaantulon myötä vanhentunut ja käynyt osin tarpeettomaksi. Kyseisessä pykälässä viitataan hallintolainkäyttölakiin, joka on kumottu lailla oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) (HOL). Lisäksi pykälän toinen virke sisältää valituslupaa koskevan säännöksen, joka vaikuttaa tarpeettomalta, koska HOL:n 107 §:n pääsäännön mukaan hallinto-oikeuden hallintolainkäyttöasiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Vaikka kyseistä pykälää ei ehdoteta nyt muutettavaksi, olisi säännös perusteltua saattaa muuttuneen yleislain mukaiseksi. Tämä selventäisi myös esityksen perusteluissa (s. 59) todettua lähtökohtaa, jonka mukaan laissa tarkoitettujen päätösten muutoksenhaun osalta ei ole tarkoitus säätää yleissääntelystä aineellisesti poikkeavia säännöksiä. Muutoksenhakusäännös voitaisiin muotoilla informatiiviseksi viittaukseksi seuraavasti:
Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

Sosiaali- ja terveysministeriö suhtautuu sinänsä myönteisesti epäajanmukaiseksi muuttuneen lainkohdan muuttamiseen. Sen sijaan voidaan pitää tulkinnanvaraisena sitä, miten muutoksenhakua koskevaa 24 §:ää tulisi muuttaa. Lainkirjoittajan oppaan mukaan yleislakeihin viittaamiseen tulee suhtautua pidättyvästi. Kun yleislaista ei poiketa, yleislakiin ei yleensä viitata. Tämän perusteella vaihtoehtona voisi olla myös nykyisen muutoksenhakua koskevan pykälän kumoaminen.

Toisaalta voimassaolevassa 24 §:ssä todetaan, että ”Kansaneläkelaitoksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään, jollei muutoksenhausta muualla toisin säädetä.” Tällä muotoilulla viitataan siihen, että kaikkia Kansaneläkelaitoksen antamia päätöksiä eivät koske yhtäläiset muutoksenhakusäännökset, sillä eläkkeitä ja etuuksia koskevissa erityislaeissa on säädetty muutoksenhausta sosiaaliturva-asioiden muutoksenhakulautakuntaan ja sen päätöksistä Vakuutusoikeuteen. Voisi olla syytä pohtia, tulisiko lakia muutettaessa edelleen jollakin tavalla tuoda informatiivisuuden vuoksi esille se, että Kelan päätöksistä toisaalta voi valittaa hallintotuomioistuimeen ja toisaalta sosiaaliturva-asioiden muutoksenhakulautakuntaan.

Perustuslakivaliokunnan esitys koskien valtiontalouden tarkastusvirastoa koskevan lain muuttamista

Lakiesityksen johdosta antamassaan lausunnossa perustuslakivaliokunta toteaa, että hallituksen esityksessä ei ole käsitelty kysymystä siitä, voisiko valtiontalouden

tarkastusviraston tarkastustoimivalta kohdistua myös Kelan valtuutettuihin. Lisäksi perustuslakivaliokunta toteaa, että valtiontalouden tarkastusviraston tarkastustoimivallan kohdistuminen Kansaneläkelaitoksen valtuutettuihin olisi valtiosääntöisesti ongelmallista. Perustuslakivaliokunnan mukaan sosiaali- ja terveysvaliokunnan on välttämätöntä selventää sääntelyä tältä osin.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon johdosta sosiaali- ja terveysministeriö toteaa seuraavaa. Syy sille, että valtiontalouden tarkastusviraston (VTV) tarkastustoiminta on nähty tarpeelliseksi ulottaa myös Kelan toimintaan, on siinä, että tapahtuneen historiallisen kehityksen vuoksi Kelan taloudenpitoon ja tehtävien toimeenpanoon on alkanut kohdistumaan uudenlaista ja laajentunutta tiedontarvetta. Valtio on joutunut lisääntyvässä määrin osallistumaan budjettirahoituksella Kansaneläkelaitoksen menoihin, ja tämä on vastaavasti lisännyt painetta eduskunnan budjettivalvontavallan ulottamisesta enenevässä määrin myös Kansaneläkelaitokseen. Lisäksi Kansaneläkelaitos on saanut uusia tehtäviä, jotka liittyvät etuustoiminnan lisäksi muun muassa palvelutoimintoihin, etuustietojen ja potilastietojen sähköiseen rekisterinpitoon ja tiedonhallintaan. Näihin edellä mainittuihin tehtävien toimeenpanoon ja kehittämistoimintoihin kohdistuu uudenlaista ja laajentunutta tiedontarvetta.

Lakia valtiontalouden tarkastusvirastosta (676/2000) ehdotetaan nyt muutettavaksi siten, että Kansaneläkelaitoksen toiminnan ja taloudenhoidon laillisuuden, tarkoituksenmukaisuuden ja tuloksellisuuden tarkastaminen annettaisiin valtiontalouden tarkastusviraston tehtäväksi. Kuten nyt tehdyn lakiesityksen perusteluissa todetaan, VTV:n suorittama Kansaneläkelaitoksen toiminnan tarkastamisella ja raportoinnilla on tarkoitus täydentää ja parantaa eri toimijoiden, kuten Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen tiedonsaantia, ja siten tukea eduskunnan budjettivaltaa ja edistää toimintatapojen ja lainsäädännön kehittämistä.

Perustuslain (731/1999) 36 §:n 1 momentin mukaan eduskunta valitsee valtuutetut valvomaan Kansaneläkelaitoksen hallintoa ja toimintaa sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään. Lisäksi Kansaneläkelaitoksesta annetussa laissa valtuutetuille on määrätty myös muita tehtäviä kuin pelkästään valvontatehtäviä, kuten esimerkiksi Kelan hallituksen jäsenien ja heidän palkkionsa määrääminen, sekä Kelan pääjohtajan nimittäminen hallituksen esityksestä. Tästä huolimatta on selvää, että Kelan valtuutetuilla ei ole sellaisia Kelan toimintaan ja taloudenpitoon liittyviä tehtäviä, joihin VTV:n tarkastusoikeuden on tarkoitus kohdistua. Lakiehdotuksen tarkoituksena on se, että VTV:n tarkastusoikeus tukee Kelan valtuutettuja heidän toteuttaessaan Kelaan kohdistuvaa valvontaa. Kuitenkin ehdotetun valtiontalouden tarkastusvirastosta annetun lain 2 c) kohdan voi tarvittaessa muotoilla esimerkiksi seuraavan sisältöiseksi:

2 c) Kansaneläkelaitoksen toiminnan ja taloudenhoidon laillisuutta, tarkoituksenmukaisuutta ja tuloksellisuutta, *ei kuitenkaan Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen toimintaa;*

erityisasiantuntija Jussi Syrjänen, sosiaali- ja terveysministeriö